

Kol dar lauke drėgna, šlapia ir saulelė dar nelepina savo spinduliais, šeštadienio popietę „Amatų mokyklėlė“ Žvainiuose vėl pakvietė visus norinčius išmokti ir sužinoti kiaušinių marginimo paslaptis. Artėja labai gražios pavasario šventės- Velykos, Atvelykis.

Visi žinome, kad pagrindinis Velykų akcentas yra raštais išmargintas kiaušinis. Nuo senų laikų iki pat šių dienų juos margina suaugę ir vaikai, kaimo žmonės ir miestiečiai. Kur ir kada atsirado šis paprotys nėra žinoma, tačiau jį turi daugelis tautų. Lietuvoje margučių dažymas minimas vienoje Martyno Mažvydo Giesmės Šv. Ambraziejaus dedikacijoje. Dar IV amžiuje marginti kiaušiniai aptikti Vormso apylinkėse (Vokietijoje), Opolėje (Lenkijoje) rasta X amžiuje vašku margintų kiaušinių lukštų... Renginio organizatorė Aušra Dvarionienė projektinės „Amatų mokyklėlės“ dalyviams pasakojo apie lietuviškų margučių spalvas. XIX-XX a. pradžios margučių spalvos buvo juoda ar rusva, baltas ar gelsvas raštas. Seniau kaime kiaušinius dažydavo natūraliais augaliniais dažais: medžio kerpėmis, svogūnų lukštais, rugių želmenimis, beržų lapais ir pan. Lietuviai ypač mėgo juodai dažytus margučius, nes jie simbolizavo žemę, auginančią žolę, gamtos pabudimą. Dažydavo ir raudona spalva, nes ši spalva -kraujo spalva, simbolizavo gyvybę. Populiari buvo ir violetinė spalva. Su dideliu smalsumu „mokyklėlės“ dalyviai apžiūrinėjo atneštą literatūrą apie įvairius ženklus ir simbolius, naudojamus margučių raštų kompozicijose. O jų labai daug. Tai saulutės, kryžiukai, žalčiukai, eglutės, paukščio pėdelės, žiedeliai, taškeliai, brūkšneliai, vingeliai, trikampėliai, kryželiai ir kt.

„Amatų mokyklėlės“ dalyviai nekantriai laukė į popietę atvykstančios Jadvygos Domkienės iš Salantų. O viešnia atvyko netuščiomis. ..Atsivežė kiaušinių marginimo vašku paslapčių bagažą... Dalyvės klausinėjo salantiškės, pačios šildė bičių vašką, raštais išrašė ne vieną margutį... Susidomėjusios klausėsi kaip paruošti kiaušinių marginimui, kaip paruošti tirpalą, kuriame reikia laikyti išmargintus kiaušinius ir kitų paslapčių... Dalyvės buvo nustebintos sužinojusios, kad tirpalas ruošiamas iš juodalksnio žievės ir geležies... Gražiai pabendravusios prie kavos puodelio, „Amatų mokyklėlės“ dalyvės išskubėjo į namus. Vienos ketino dar tą pačią dieną namuose marginti margučius, o kitos pažadėjo išmargintus atnešti į Velykinę parodėlę. „Amatų mokyklėlės“ darbeliais - liaudiškais raštais megztomis pirštinėmis, raštais išmargintais margučiais bus galima pasidžiaugti kasmet organizuojamoje Velykinių darbų parodoje „ Mes sulaukėm Velykėlių“ .Džiugu, kad kaimo žmogus gali prisiliesti prie tradicijų, gali pažinti ir išmokti tai, ką mokėjo mūsų senoliai, gali atitrūkti nuo kasdienybės, pabūti, pabendrauti bendraminčių būryje... Esame dėkingi Kretingos rajono savivaldybei, skyrusiai lėšų projekto „Mes sulaukėm Velykėlių“ įgyvendinimui. Baigiamasis projekto renginys- Atvelykio popietė balandžio 30 dieną.

[Fotoreportažas](#)